

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (2)
(13/12/2020)

Ο Υιός του Θεού, όπως είδαμε στην προηγούμενη Ομιλία μας, αποκαλείται, **Λόγος του Θεού**. Είναι το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ο Μονογενής Υιός του Θεού, που σαρκώθηκε για μας τους ανθρώπους, ο θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός.

Όμως στην Αγία Γραφή και στην εκκλησιαστική γλώσσα, με την ονομασία **λόγος του Θεού** εννοούμε και τα λόγια του Θεού, τα οποία ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός ήλθε στη γη και μας δίδαξε και έχουν καταγραφεί στην Αγία Γραφή. Συχνά τα ιερά Ευαγγέλια αναφέρουν ότι ο Ιησούς "έλάλει αὐτοῖς τον **λόγον**" (Μάρκ.2,2)

Ο Κύριος τον ίδιο λόγο του Θεού, μετά την Αναληψή Του, συνέχισε να τον διδάσκει διά των Αποστόλων Του και της Εκκλησίας Του. Διαβάζουμε στις Πράξεις των Αποστόλων: "**Ο λόγος του Θεού** διαδινόταν ευρύτερα· και ο αριθμός των μαθητών - των χριστιανών- στην Ιερουσαλήμ μεγάλωνε πάρα πολύ" (Πράξ. 6,7).

Έκτοτε ο λόγος του Θεού, το Ευαγγέλιο, ανά τους αιώνες, διαδίδεται προφορικά μέσα από τον ανθρώπινο λόγο, αλλά και από γραπτά μέσα, όπως είναι η Αγία Γραφή, και τα κείμενα των Αγίων της Εκκλησίας. Κατέχει δε, σημαντική θέση στη Λατρεία της Εκκλησίας. Το πρώτο Μέρος της θείας Λειτουργίας, έχει ως βάση την «Λειτουργία του Λόγου του Θεού». Γίνεται με ιεροπρέπεια η Είσοδος του Ιερού Ευαγγελίου, διά μέσου του ναού στο Άγιο Βήμα. Αναγινώσκεται μία περικοπή από τα έργα των Αγίων Αποστόλων (Πράξεις ή Επιστολές των Αποστόλων.) Ο Διάκονος ή ο Ιερέας διαβάζει επίσης μία περικοπή από τα τέσσερα Ευαγγέλια και ακολουθεί το Κήρυγμα του Θείου Λόγου.

Έτσι η Εκκλησία τρέφει πνευματικά τα τέκνα της συνεχώς με τον αιώνιο λόγο του Θεού. Όμως θα πρέπει και από πλευράς των πιστών να υπάρξει ανταπόκριση.

Πρώτα απ' όλα να προσέχουμε τα λόγια του Αποστολικού και Ευαγγελικού Αναγνώσματος. Γι' αυτό, πριν από κάθε Ανάγνωσμα ο Λειτουργός επενειλημμένα προτρέπει: Πρόσχωμεν· Σοφία. Πρόσχωμεν. Αν την ώρα εκείνη σκεπτόμαστε άλλα, και δεν προσέχουμε τις έννοιες, καθόλου δεν ωφελούμαστε. Θα ωφεληθούμε αν ανοίξουμε την καρδιά μας, και δεχθούμε με ενδιαφέρον τον λόγο του Θεού και φροντίσουμε να τα κρατήσουμε αυτά που ακούσαμε και καταβάλλουμε συνεχή προσπάθεια να τα εφαρμόσουμε στη ζωή μας. Τότε θα μοιάσουμε με το καλλιεργημένο χωράφι, όπως είπε ο Κύριος, που δέχτηκε το σπόρο και έβγαλε καρπό εκατό φορές περισσότερο (βλ. Λκ. 8, 8). Να φυλάμε μέσα μας το λόγο του Θεού που ακούμε, με καλή και αγαθή καρδιά, για να καρποφορεί με υπομονή, όπως πρόσθεσε ο Κύριος στο τέλος της «Παραβολής του σποριά» (Λκ. 8,15).

Ο λόγος του Θεού είναι αναγκαίος για την πνευματική τροφοδοσία της ψυχής του ανθρώπου, όπως είναι αναγκαίο το ψωμί, η υλική τροφή για το σώμα. Το ετόνισε ο Κύριος: "Δεν ζει ο άνθρωπος μόνο με ψωμί, αλλά και με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού" (Ματθ. 4,4). Επίσης, χωρίς νερό δεν μπορεί κανείς να αντέξει για πολλές μέρες. Πεθαίνει. Έτσι νεκρώνεται και η πνευματική ζωή του χριστιανού όταν δεν ζωογονείται με τον λόγο του Θεού. Βλέπουμε τα λουλούδια στις γλάστρες· αν αργήσουμε να τα ποτίσουμε μαραίνονται. Δεν αρκεί λοιπόν να ακούμε τον λόγο του Θεού μια φορά την εβδομάδα, που θα πάμε στην Εκκλησία· αλλά καθημερινά. Γι' αυτό κάθε μέρα διαβάζονται στην Εκκλησία κατά τις Ιερές Ακολουθίες περικοπές από την Αγία Γραφή. Φυσικά όλοι δεν μπορούν κάθε μέρα να έρχονται στο Ναό και να ακούνε τον λόγο του Θεού. Καθένας όμως, αν έχει κατανοήσει την πνευματική ωφέλεια που δίνει ο λόγος του Θεού, μπορεί κάποια ήσυχη ώρα στο σπίτι του ή όπου αλλού βρεθεί να διαβάσει την αγιογραφική περικοπή της ημέρας, και να προσπαθήσει να θυμάται αυτά που διάβασε και να σκέπτεται πώς θα

τα εφαρμόσει στην καθημερινή ζωή του. Πόσο ωραίο θα ήταν αν κι εμείς ήμασταν στη θέση να πούμε τα λόγια του Ψαλμωδού: "Πόσο αγάπησα τον νόμον σου Κύριε, καθ' όλην την ημέραν εντρυνώ στη μελέτη του λόγου σου"! Και επειδή τόσο πολύ αγάπησα τον νόμον σου "κατόρθωνα - πάντοτε- να συμμορφώνομαι με τις εντολές σου" (Ψαλμ. 118 [119], 97 & 128).

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, συχνά αισθανόμαστε αδύναμοι να αντιμετωπίσουμε δύσκολες καταστάσεις που παρουσιάζονται στη ζωή μας. Ολιγοπιστούμε· πικραινόμαστε· απογοητευόμαστε· μελαγχολούμε· εκνευριζόμαστε· δεν έχουμε όρεξη για προσευχή· δεν μας ελκύει η θεία Λειτουργία. Έχουμε διερωτηθεί γιατί μας συμβαίνουν αυτά και τόσα άλλα; Μήπως οφείλονται στο ότι δεν τροφοδοτούμαστε καθημερινά με τον λόγο του Θεού; Ας ακούσουμε την προτροπή του Αποστόλου Παύλου, που ενώ ήταν ο μεγάλος θεοφώτιστος Απόστολος, όπου πήγαινε κουβαλούσε τον λόγο του Θεού μέσα του· τον ένιωθε, τον μελετούσε, τον ζούσε έντονα και τον μετέδιδε ολόψυχα.

Τί μας λέγει; "Ο λόγος του Χριστού, με όλον τον πλούτο του, ας ενοικεί μόνιμα μέσα σας" (Κολ. **3,16**). Για να γίνεται όμως αυτό, προϋπόθεση είναι να αγαπήσουμε τα λόγια του Θεού και όπως λέγει ο Ψαλμωδός να τα επιθυμούμε περισσότερο από τον χρυσό και από πλήθος πολυτίμων λίθων, και να τα αισθανόμαστε ποιά γλυκά και από το μέλι (βλ. Ψαλμ. 18 [19], 11).

Είθε καθένας μας να μελετά καθημερινά την Αγία Γραφή και να έχει το λόγο του Θεού ως "**Λυχνάρι**" και "**Φως**" στην πορεία της ζωής του (**βλ.** Ψαλμ. 118 [119],105). Ο φωτισμένος από το λόγο του Θεού άνθρωπος σκέπτεται σωστά. Ενεργεί σωστά. Ζει σωστά. Έχει ειρήνη, χαρά και φθάνει με επιτυχία στον τελικό προορισμό του.

Να μη ξεχνάμε: τον λόγο του Θεού, έχουμε συμφέρον να τον **ακούμε** προσεκτικά, να τον **μελετούμε** καθημερινά, να τον **σκεπτόμαστε** συχνά και να τον **εφαρμόζουμε** πιστά.